

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind autorizarea
și efectuarea transportului în regim de taxi**

Analizând **propunerea legislativă privind autorizarea și efectuarea transportului în regim de taxi**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP155 din 16.03.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare autorizarea și efectuarea transportului în regim de taxi, în scopul de a crea un cadru legislativ adecvat, prin simplificarea întregului proces al obținerii autorizațiilor, care în prezent este guvernat de o birocrație mult prea stufoasă.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. La **art.1**, pentru claritatea reglementării propuse, ar fi fost necesar să se precizeze categoria transporturilor care constituie obiectul acesteia, respectiv transporturile **publice**, așa cum, de altfel, s-a procedat în partea finală a textului art.4 lit.c). Necesitatea acestei precizări se impune cu atât mai mult cu cât la litera menționată, se face vorbire despre autorizația pentru efectuarea transportului „**privat**” în regim taxi.

3. La **art.2 alin.(2)**, recomandăm simplificarea textului, prin eliminarea referirii la societățile comerciale - care se regăsesc în definiția operatorului taxi de la art.4 lit.m), respectiv la persoanele fizice autorizate - care, de asemenea, se regăsesc în definiția taximetristului independent de la lit.u) a aceluiași articol. Formulăm această recomandare cu atât mai mult cu cât propunerea legislativă conține multe dispoziții subsecvente care se referă exclusiv la cele două categorii de prestatori ai serviciilor de transport: operatorul taxi și taximetristul independent (de pildă, art.4 lit.i), art.7 lit.e), art.14 alin.(1) lit.e), art.15 alin.(5) ș.a.).

Pe cale de consecință, restul propunerii legislative urmează să opereze doar cu cele două noțiuni definite la art.4 lit.m) și u).

4. La **art.4 lit.i)**, pentru unitate terminologică, cerută de art.35 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, este necesar ca în locul expresiei “operator de transport” să se folosească expresia “operator **taxi**”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cadrul propunerii legislative.

La **lit.m)**, întrucât, potrivit art.5 alin.(4), autorizația taxi se eliberează operatorilor taxi - aceștia fiind deci cei autorizați, nu autovehiculele - propunem următoarea definiție: “persoană juridică ce deține un parc de autovehicule, **autorizată pentru desfășurarea activității** de taximetrie”. Precizarea “în condițiile art.2 alin.(2)” este inutilă, motiv pentru care sugerăm renunțarea la ea.

La **lit.u)**, întrucât, potrivit art.1 alin.(2) din Legea nr.300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale **care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările ulterioare**, persoanele fizice care desfășoară activități economice reglementate prin legi speciale sunt exceptate de la autorizarea în condițiile Legii nr.300/2004, propunem următoarea definiție: “orice persoană fizică autorizată să execute transport public în regim de taxi, în condițiile prezentei legi”. Prin urmare, în cuprinsul propunerii legislative urmează să se elimine referirile la asociațiile familiale, respectiv membrii acestora, acolo unde este cazul.

5. La **art.7 lit.b)**, semnalăm că denumirea exactă a unității menționate este “**Regia Autonomă “Registrul Auto Român”**”.

Observația privește toate situațiile similare din cadrul propunerii legislative.

6. La **art.8 alin.(1) lit.c)**, din considerente de tehnică legislativă, propunem înlocuirea sintagmei “în condițiile Codului muncii” prin “**potrivit Legii nr.53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare**”.

7. La **art.11 alin.(2) lit.a)**, probabil dintr-o eroare de tastare, s-a scris “numele de ordine”, în loc de “**numerele de ordine**”.

Totodată, exprimarea este improprie limbajului juridic. Astfel, corectă este sintagma “**titlul cu care este deținut**”, nu “modul în care este deținut”.

Alin.(3) nu-și are justificare, atâta vreme cât alineatul precedent nu distinge.

8. La **art.13 alin.(2) lit.a)**, este necesară resistemizarea textului, în conformitate cu prevederile art.47 alin.(2) și (3) din Legea nr.24/2000, republicată. Astfel, potrivit alin.(2) din articolul menționat, o enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare, iar potrivit alin.(3), dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicare separată, aceasta trebuie făcută printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări.

Formulăm aceeași observație pentru toate situațiile asemănătoare din cadrul propunerii legislative.

La **ultima liniuță**, pentru un stil normativ adecvat, este necesar ca expresia “hotărâre de consiliu” să fie înlocuită prin sintagma “**hotărâre a consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București**”.

Formulăm aceeași observație pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii legislative.

La **alin.(3) lit.a)**, semnalăm că trimiterea la “abaterile” prevăzute la art.12 alin.2 este eronată, în realitate fiind vorba despre **cazurile** prevăzute la **art.13 alin.(2)**.

9. La **art.14 alin.(1)**, pentru a asigura normei un caracter complet, sugerăm să se prevadă în cuprinsul acesteia și un termen rezonabil până la care autoritățile administrației publice centrale să înființeze serviciul respectiv și să emită reglementările enumerate.

10. La **art.16 alin.(2)**, textul **lit.a)** este tautologic în raport cu prevederile alin.(1) și alin.(2) partea introductivă.

La **lit.d)**, într-o exprimare adecvată limbajului juridic, ar fi trebuit ca textul să se refere la “**încetarea contractului de leasing, dacă autovehiculul a fost restituit**”.

La **lit.e)**, pentru un spor de rigoare normativă, propunem ca textul să se refere la “încetarea contractului de asociere în participațiune, **dacă autovehiculul a fost restituit în natură**”.

11. La **art.26 alin.(2)**, menționăm că, potrivit art.13 alin.(1), autorizația taxi poate fi suspendată sau anulată, termenul “retragere” fiind echivoc.

12. La **art.27 alin.(3) lit.b)**, pentru redarea corectă a denumirii, astfel cum aceasta a fost stabilită prin Hotărârea Guvernului nr.625/1998 privind organizarea și funcționarea **Autorității Rutiere Române – A.R.R.**, cu modificările și completările ulterioare, este necesară eliminarea referirii la agenție.

13. La **art.30 alin.(3) lit.b)**, semnalăm că lit.f), la care se face trimitere, nu există.

14. La **art.31 alin.(1) lit.a)**, precizăm că, ulterior republicării, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/1999 a suferit intervenții legislative, motiv pentru care ar fi trebuit să se adauge expresia “**cu modificările ulterioare**”,

Aceste observații vizează și **art.40 alin.(1)**.

15. La **art.43 lit.c)**, precizăm că Legea concurenței nr.21/1996 a fost **republicată**, iar cu privire la aceasta ar fi trebuit să se facă mențiune.

16. La **art.50 partea introductivă**, sintagma “dacă nu au fost săvârșite în altfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni” este în dezacord cu definiția dată contravenției de Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevede că fapta descrisă drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând să schimbe prin interpretare caracterizarea ei juridică. Tocmai pentru a elimina orice confuzie între contravenții și infracțiuni, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii, iar prin Legea nr.180/2002 s-a introdus precizarea de principiu conform căreia “legea contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin legea penală”. Ca atare, este necesară eliminarea din text a sintagmei de mai sus.

17. După art.50, recomandăm introducerea unei norme de complinire, care să constituie art.51, cu consecința renumerotării articolelor subsecvente, astfel:

“Art.51. - Dispozițiile art.50 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind

regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

18. La art.55 alin.(2), este necesară redarea corectă a denumirii autorității la care se face referire, astfel cum aceasta a fost reglementată prin Hotărârea Guvernului nr.373/2002, cu modificările și completările ulterioare, și anume “Autoritatea Națională de Reglementare **pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală**”.

La **alin.(4)**, pentru evitarea oricărui echivoc în interpretare, este necesară înlocuirea sintagmei “intră în vigoare în termen de “ prin “intră în vigoare **la**”.

La următorul alineat, care trebuie numerotat ca **alin.(5)**, din considerente de tehnică legislativă, trebuie să se scrie “Legea nr.**38/2003**”, respectiv “Monitorul Oficial **al României, Partea I, nr.45 din 28 ianuarie 2003**”.

Totodată, pentru respectarea prevederilor art.63 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, dispozițiile normative a căror abrogare se dorește trebuie determinate expres.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. *513/10.04.2006*